

ڊاڪٽر سنڌيا چندر ڪندنائي

سدا سنڌ پرڪاش رهندي سهاڳڻ سندس سينڌ جا چمڪندا ستارا

(ڊاڪٽر موتي پرڪاش جي ناٽڪ نويسي)

Abstract:

Dr. Moti Prakash is acknowledged as one of the most revered Sindhi author who had worked vigorously after Partition to enrich Sindhi language and literature as a poet, Lyricist, critic and dramatist.

His famous song 'Aandhi main jyot jalain vara Sindhi' echoes sentiments among sindhi community.

He established two reputable organizations "Sindhu Kala Mandal" & "Sindhu Kala Niketan" to provide the platform for Sindhi plays.

In the year 1957 a plan was prepared for sindhi programs at Radio. Dr. Moti prakash was honored with that responsibility. There was scarcity of Sindhi play writers at that time and old original Sindhi plays were very rare.

Dr. Moti Prakash filled that space with his two renowned full length plays, 'Raas hika toofan ji' & 'parde agyaan parde puthyan'.

He proved himself as the inspiration for other writers and encouraged them to write new plays in the field of literature.

ناٽڪ نگاري جي شروعات ويهين صديءَ جي شروع ۾ ٿي چڪي هئي. تنهن کي ورهاڱي جو ڌڪ سهڻو پيو. جيڪڏهن ورهاڱو نه ٿئي ها ته سنڌ ۾ ناٽڪ نگاري ترقيءَ جون نيون منزلون طئه ڪري ها. ورهاڱي کان اڳ سنڌي ناٽڪ نگاري ادبي تواريخ ۾ هڪ فخر لائق باب آهي.

سن ۱۹۲۷ع ۾ ڀارت جي ورهاڱي سبب هندو سنڌين کان پنهنجي اباڻي ڌرتي کسجي وئي. ورهاڱي جي طوفان سبب سنڌي ڀارت جي جدا جدا شهرن ۾ تڙي پڪڙجي ويا. اتي، لٽي آجهي جي ڳولها ۾ ڀٽڪندا رهيا، جتي جن کي اجهو مليو اُتي ئي ٿاڻينڪا ٿي رهڻ لڳا. هي اهو وقت هو جڏهن سنڌي عالمن ۽ ساهتڪارن سنڌي ٻوليءَ ۽ ادب کي

هڪ نئين ڌرتي تي بچائڻ جون ڪوششون شروع ڪيون.

سنڌي ساهت جي ٻين صنفن سان گڏ ناٽڪ نگاريءَ جي به اوسر ٿيڻ لڳي. پهرين اسڪولن ۽ ڪاليجن ۾ ۽ پوءِ آهستي آهستي ڀارت جي هر ننڍي وڏي شهر ۾ ناٽڪ مندليون قائم ٿيون.

ممبئيءَ ۾ جن ناٽڪ نويسن سرجوشيءَ سان ڪم ڪيو تن ۾ شاعر، گيتڪار، مضمون نگار، محقق، ڪلاڪار ۽ ناٽڪ نويس، ڊاڪٽر موتي پرڪاش جو نالو ذڪر جوڳو آهي.

ممبئي ۾ سنڌي ناٽڪن کي منج تي اٿڻ لاءِ ۱۹۶۰ع ۾ 'سنڌو ڪلا مندر' نالي سان مندلي برپا ٿي. ممبئي ۾ سنڌي ساهتڪارن جي هيءَ پهرين مندلي هئي. جنهن کي برپا ڪرڻ جو شرف ڊاڪٽر موتي پرڪاش کي حاصل آهي.

محمد يوسف پنهور پنهنجي ڪتاب 'سنڌي ناٽڪ جي تاريخ' ۾ هر دؤر جي مندلين جي خاڪن سان سمجهاڻيون ڏيندي آخرين صفحن ۾ ڪارائتا ضميمي پڻ ڏنا آهن.

”هن هند ۽ سنڌ جي ۸۰ ناٽڪ مندلين کي ٽن دؤرن ۾ ورهايو آهي، انهن مان ۵۷ ڀارت ۽ ۲۳ سنڌ ۾ قائم ٿيون. هن ڪتاب ۾ ۲۲ نمبر مندلي 'سنڌو ڪلا مندر'، بمبئي ڄاڻايل آهي. 'سنڌو ڪلا مندر' ممبئي جي نالي سان ناٽڪ مندليءَ جي بنياد رکڻ ۾ موتي پرڪاش سان گڏ سوپراج مينگهائي ۽ ڀڏو آڏواڻي پڻ شريڪ هئا. هن مندلي جيڪي ناٽڪ پيش ڪيا ۽ جن کي گهڻي شهرت حاصل ٿي تن ۾، 'انڊر سيڪريٽري'، 'ياد ڪندا'، 'پاڙي واري'، 'تي باندر'، 'جوت جلي'، 'رات جي راڻي'، 'هيءَ يا هو'، 'انيتا'، 'شادي ته ڪر'، 'گهر گروءَ جو در'، 'پل جو پتي'، 'چورا اڳيان پوڙها پٺيان'، 'ڪلجڳ ۽ ڍونگي'،^(۱) هن مندليءَ هڪ ٻئي پٺيان وڏا ناٽڪ استيج تي پيش ڪيا، جيڪي ڏسندڙن ۾ گهڻا مقبول ٿيا.

ڊاڪٽر موتي پرڪاش ڪجهه سالن کان پوءِ ان مندليءَ کان الڳ ٿي 'سنڌو ڪلا نڪيتن' جو پايو وڌو.

سنڌي تجرباتي ائبسرڊ ناٽڪن جي باني ڊاڪٽر پريم پرڪاش پنهنجي تحقيق 'سنڌي ناٽڪ جي اوسر' ۾ مندلين نسبت رايو ڏنو آهي ته، ”ڊاڪٽر موتي پرڪاش ۱۹۶۲ع ۾ 'سنڌو ڪلا نڪيتن' جو پايو وڌو ۽ پنهنجو لکيل اصلوڪو وڏو ناٽڪ

جي پهرين حصي ۾ پيار ۾ ناڪام عاشق ۽ محبوبا جي ڪهاڻي آهي. ناٽڪ جي ٻئي حصي ۾ قتل ٿئي ٿو ته ٽئين حصي ۾ قتل جو الزام بي ڏوهي پرڀي تي لڳي ٿو ۽ جاسوسي ڪاروائي ٿئي ٿي.

’انڊر سيڪريٽري‘ ناٽڪ رومانوي، راز ڀريو آهي. ناٽڪ ۾ تجسس پڇاڙي ۽ تائين قائم رهي ٿو. ناٽڪ جي عبارت، گفتگو، ڪردارنگاري، چست، معياري، دلڪش ۽ سهڻي آهي، تنهن ڪري ناٽڪ ڏسندڙن کي تمام گهڻو پسند پيو ۽ اڳتي هلي هن ناٽڪ تي فلم پڻ ٺهي.

ڊاڪٽر موتي پرڪاش پاڻ ان ناٽڪ بنسبت هي رايو ڏنو آهي: ”جيتوڻيڪ هن ناٽڪ جي رٿا جاسوسي ڪهاڻين جهڙي آهي، پر مون ان ناٽڪ جو وستار ان طرح ڪيو آهي، جو ڀارت جو سماجڪ ۽ راجنيتڪ ڍانچو وڌيڪ اُڀري ٿو بيهي.“^(۳)

ڊاڪٽر پريم پرڪاش پنهنجي تحقيق ’سنڌي ناٽڪ جي اوسر‘ ۾ ڊاڪٽر موتي پرڪاش جي مٿين حوالي تي رايو ڏيندي لکيو آهي: ”هيءُ جواب مبالغه ڀريو آهي. ڀارت جي سماجڪ ۽ راجنيتي ڍانچي وارو موضوع هن ناٽڪ ۾ مڙهڻ ٿيندو. ... اڳيان هلي موتي پرڪاش صحيح ناٽڪ صحيح رنگ منج لاءِ ڏيئي سگهي، تنهن جا ڪيترا عناصر هن ناٽڪ ۾ موجود آهن.“^(۴)

ڊاڪٽر موتي پرڪاش جو ٻيو اصلوڪو ناٽڪ ’پردي اڳيان پردي پٺيان‘ آهي، جيڪو ۱۹۶۶ع ۾ ’سنڌو ڪلا نڪيٽن‘ جي منج تان پيش ٿيو هو ۽ ۱۹۷۵ع ۾ ’سنگيتا پبليڪشن، بڙوڏا‘ طرفان شايع ٿيو.

ڊاڪٽر متي پرڪاش جو پهريون ناٽڪ گنڀير مسئلي تي رچيل آهي. ان جي ڀيٽ ۾ سندس هيءُ ناٽڪ سماجڪ ۽ مزاح تي ٻڌل آهي. ناٽڪ نويس ناٽڪ ۾ مزاح سان گڏ ڪڙي طنز سمائيندي، ناٽڪ ۾ ناٽڪ رچيندي، ’پردي اڳيان ۽ پردي پٺيان‘ جي جدا جدا حالتن جون تصويرون پيش ڪيون آهن.

جيئن ته هن ناٽڪ جو عنوان ’پردي اڳيان پردي پٺيان‘ ئي آهي. ناٽڪ نويس عنوان سان نڀائيندي، پردي اڳيان ڪي دنياوي ڪردار پيش ڪيا آهن، پر اهي ئي ڪردار پردي پٺيان ڪوڪلا چالباز ۽ دغاباز آهن. جيئن هن ناٽڪ جي مکيه ڪردار مشهور بلڊر (عمارت ساز) سينٽ شيوڪرام جو چتر چيٽندي طنز ڪندي، ناٽڪ ۾ ڏيکاريو ويو آهي، ته هو پردي اڳيان جي. پي بڻجي پنهنجو رتبو قائم رکندي، پاڻ کي

’رات هڪ طوفان جي‘ هن منڊليءَ طرفان پهريون ناٽڪ منج تي پيش ڪيو.“^(۲)

ڊاڪٽر موتي پرڪاش وڏو ناٽڪ ’انڊر سيڪريٽري‘ هنديءَ مان سنڌيءَ ۾ ترجمو ڪيو. جنهن جو ليکڪ رميش مهتا هو. ورهاڱي کان پوءِ هي پهريون وڏو ناٽڪ هو، جيڪو سنڌي ۾ ترجمو ٿيو. ۱۹۶۰ع ۾ هيءُ ناٽڪ ’سنڌو ڪلا مندر‘ جي منج تي پيش ٿيو.

ايڪانڪي ناٽڪن جو بنياد وجهندڙ منگهارام ملڪاڻي آهي. هن جي مشهور ايڪانڪي ناٽڪ ’ٽي پارٽي‘ جو موضوع انگريزي تهذيب جو نقل آهي، جنهن کي پنهنجائيندي، نقلي شان رکڻ وارا، سماج ۾ پنهنجو رتبو واڌائڻ لاءِ ناٽڪ جا ڪردار ڪوڙ مٿان ڪوڙ ڳالهائڻ ۾ دير نه ٿا ڪن. هن ئي موضوع تي ٻيا پڻ ڪيترائي ناٽڪ آهن، جن مان هڪ هي ناٽڪ ’انڊر سيڪريٽري‘ پڻ آهي.

’انڊر سيڪريٽري‘ ناٽڪ ٻاهرئين اڌمير تي آڌارت آهي. ناٽڪ ۾ وچولي طبقي جا ٻه ڪردار ’سروچ‘ ۽ ’پشپا‘ آهن، جيڪي پنهنجو رتبو واڌائڻ جا جتن ڪندي، نه فقط گهر جو فرنيچر بدلائڻ ٿيون، پر پنهنجي پتي پرميشور کي نوڪر جي روپ ۾ پيش ڪندي به هنن کي بلڪل شرم ڪونه ٿو اچي. جڏهن راز کلي ٿو تڏهن اهي شرمسار ٿين ٿيون.

’انڊر سيڪريٽري‘ ناٽڪ مزاحيه هئڻ سان گڏوگڏ طنز ڀريو پڻ آهي. ناٽڪ جو ماحول ۽ ڪردارن جا نالا سنڌي آهن. ٻولي عبارت ۽ گفتگو ڏانهن ڊاڪٽر موتي پرڪاش گهڻو ڌيان ڏنو آهي. ناٽڪ جا مڪالما مزاح سان ڀرپور آهن ۽ ڪردارن جو عمل ۽ فعل مزاح پٽدا ڪندڙ آهن. جنهن ڪري ڏسندڙن جو ناٽڪ سان لاڳاپو قائم رهي ٿو. نه فقط ممبئي ۾ ڀارت جي مختلف شهرن ۾ هن ناٽڪ جا ڪيترائي شو ٿي چڪا آهن. وڏو اصلوڪو ناٽڪ ’رات هڪ طوفان جي‘ ڊاڪٽر موتي پرڪاش جو پهريون ناٽڪ آهي، جيڪو ۱۹۶۶ع ۾ ’سنڌو ڪلا نڪيٽن‘ جي منج تي پيش ٿيو. ۽ ۱۹۶۷ع ۾ ’جيون ڪلا پبليڪيشن‘، ممبئي طرفان شايع ٿيو.

سنڌي ساهت جي صنف ناول ۾ گهڻي ۾ گهڻا جاسوسي ناول چنڊو لعل جئسنگهائيءَ جا لکيل آهن. ناٽڪ نويسيءَ جي حوالي سان ڏسجي ته هي پهريون وڏو جاسوسي ناٽڪ آهي، اهڙيءَ ريت ڊاڪٽر موتي پرڪاش سنڌيءَ ۾ جاسوسي ناٽڪ نگاريءَ جو بنياد وڌو. هي ناٽڪ نئين ڍنگ سان جديد موضوع تي لکيل آهي. ناٽڪ

لوڪ پرڻه بڻائڻ لاءِ پرڏي پٺيان هر قسم جون چالبازيون اختيار ڪندي، جيڪي جتن ٿي سگهنس ٿا، سي ڪري ٿو. پنهنجي ساراه اخبارن ۾ ڇپائيندي، پاڻ کي هار ۽ شالون پهرائيندي، پنهنجا ڪيل خطاب رکائيندي، پنهنجون تصويرون ڪياريائيندي، پنهنجي ناموس لاءِ رقم ڏيڻ لاءِ به تيار ٿئي ٿو. ائين به نه آهي ته هو عوام جي ڪمن لاءِ دان نه ٿو ڪري، پرڏي اڳيان هڪ ڀلي ليڊر جي روپ ۾ خيرات به ڪري ٿو. جنهن ڪري هو سماج ۾ مانائتي شخصيت جي روپ ۾ اڀري اچي ٿو ۽ پنهنجن ٻارن کي نيڪ صلاحون به ڏئي ٿو. پر پرڏي پٺيان پنهنجي اولاد کي چالبازيون ۽ غلط صلاحون ڏيندي، ٻارن کي غلط ڪم ڪرڻ لاءِ چوي ٿو. سندس پٽ ڪيول ۽ ڌيءُ شيلا چالبازين ۾ پيءُ کان به قدم اڳتي وڌي وڃن ٿا. شيلا جنهن نوجوان سان پيار ڪري ٿي، تنهن جوان کي سياسي بڻائي گهر ۾ رهائيندي، پيءُ جي اکين ۾ سرمو پائيندي، ان سياسي سان ڀڄي وڃي ٿي.

سندس پٽ پرڏي اڳيان هڪ نيڪ ڪلاڪار آهي، جنهن ڪري ناٽڪ ۾ کيس هيرو جو ڪردار مليو آهي، پر پرڏي پٺيان ناٽڪ شروع ٿيڻ کان هڪ ڏينهن اڳ ڊائريڪٽر اڳيان شرط رکندي، کيس ڌمڪي ٿو ڏئي ته جيڪڏهن هي شرط قبول اٿئي ته واهه، نه ته مان ناٽڪ ۾ ڪم نه ڪندس. جن ڪمن ۾ هن کي ڪو فائدو نظر اچي ٿو، بس انهن ڪمن لاءِ هي جيءُ جان سان ڪم ڪري ٿو.

ناٽڪ نويس اڇڪله جي ڪمرشل ناٽڪن جي اختيار ڪيل رستي تي مزاح واري انداز ۾ ڪافي طنز پڻ ڪئي آهي. هن ناٽڪ ۾ ننڍن ننڍن مزاحي سهڻن مڪالمن ذريعي ناٽڪ جي ڪردار نگاري اڀري بيٺي آهي.

ڪيرت ٻاٻاڻي هن ناٽڪ جي مهاڳ ۾ لکيو آهي: ”هڪ ئي ڳالهه هن ناٽڪ ۾ جيڪا ڪٽڪي ٿي، سا اها آهي ته سڀئي ڪردار منفي (Negative) آهن، سواءِ ماءُ جي ڪردار جي، جيڪا به زوردار نه آهي. ڪيول ڪمار جيڪو هڪ ڪلاڪار آهي ۽ جنهن کي هڪ آدرشي هدايتڪار پنهنجي ناٽڪ جو هيرو چونڊيو آهي، تنهن کي ڪوڪلو نه ڏيکاريو وڃي ها، بلڪ ان ڪردار ۾ ٿي هاڪاري (positive) هئڻ جون قوتون هيون.“⁽⁵⁾

ٻاٻاڻي صاحب: موهن جو ڪردار ڇو نظرانداز ڪري ڇڏيو؟ سا مون کي خبر نه آهي. ڏٺو وڃي ته ناٽڪ نويس ناٽڪ ۽ عنوان سان نڀائيندي، موهن جو ڪردار به خلقيو آهي. جنهن جو پرڏي اڳيان توڙي پرڏي پٺيان هڪ ئي روپ آهي. موهن سڄو

ڪلا جو پوڄاري آهي. جنهن ڪري هو دولت، شهرت ۽ نالي جو محتاج نه آهي، جيتوڻيڪ ناٽڪ منچ تي ٿيڻ وارو آهي، پر جڏهن ناٽڪ جي هيرو ڪيول ۽ سندس پٽا شيوڪرام هن جي اڳيان شرط رکڻ ٿا، هو اهي شرط ٺڪرائڻ ۾ بلڪل دير نه ٿو ڪري، ۽ نه ئي پرواهه ٿو ڪري. هڪ ڏينهن ۾ هو ناٽڪ جو هيرو بدلائي ٿو ۽ چوي ٿو: Show must go on

موهن جو ڪردار شفيق، ايماندار، سچار ۽ ڪلا جو پوڄاري آهي. جڏهن شيوڪرام ۽ سندس پٽ ڪيول موهن اڳيان شرطن جو چئو کولي ٿا رکن، تڏهن موهن ڏسو ڇا ٿو چوي. ڏسو ناٽڪ جا ڪجهه ٺڪرا:

شيوڪرام: ”توهين وري به غلطي ٿا ڪريو، موهن ڪمار، ڪلاڪان وڌيڪ توهان کي پئسي جو ٻل هڻڻ گهرجي. سڪڻي ڪلا مان ڇا ورتندو؟ (توڪڙيءَ مان) ”ناٽڪ ڪرڻ مان توهان کي ملي ڇا ٿو؟“

موهن: ”سائين منهنجا، رانجهي کان پڇيائون ته، ”تنهنجي عشق جو راز ڇا آهي؟“ جواب ڏنائين: ”چڻنگ وچ چولي. بس اها رانجهي واري چڻنگ لڳي ويئي آهي. دل جي دامن کي.“⁽⁶⁾

موهن پنهنجي ڪلا سان ايترو وفادار آهي، جنهن ڪري هو ڪنهن کان ڊڄي نه ٿو. هن کي پنهنجي ڪلا تي فخر آهي، ڪلا جي ٻل تي ڏسو، هو ڪيترو ڪلي سين شيوڪرام، جيڪو شهر جو جي. پي جي عهدي تي ويٺل آهي، پر ڪوڪلو ۽ چالباز آهي. تنهن کي موهن چوي ٿو:

موهن: ”اها ڳالهه توهين نه سمجهي سگهندا، سين! توهان وٽ پئسو آهي، پر ڪلا ڪانهي. اسان وٽ ڪلا آهي، پر پئسو ڪونهي. ائين ٿيندو ئي آيو آهي ۽ پوءِ به ڪلا ڪڏهن پئسي اڳيان جُهڪي ڪانهي، جهڪندي به ڪانه..... ناٽڪ ٿيندو ۽ ضرور ٿيندو. Show must go on“

موهن جو ڪردار ايترن حرفت باز ڪردارن اڳيان به ڪلا جو مقام مٿاهون رکڻ ۾ ثابت قدم رهيو آهي.

جيتوڻيڪ موهن جو ڪردار تمام مختصر آهي. پر تنهن هوندي به موهن ننڍڙي چڻنگ ٻاريندي، جاندار مڪالمن وسيلي سڄي ناٽڪ ۾ زوردار ڇاپ ڇڏي آهي.

هڪ به نه لکيو هوندو... سنڌي ناٽڪن جي تاريخ جي سڀني ڪتابن ۾ اهڙو ڪو به مختصر حوالو به ڪونه ٿو ملي. تنهن هوندي به پڪ ڪرڻ لاءِ مون ڪن بزرگ ساهتڪارن ۽ خاص طور ڊاڪٽر پريم پرڪاش کان ان بابت پڇيو. ڊاڪٽر پريم پرڪاش چيو ته: نه، ڊاڪٽر موتي پرڪاش جو ڪو به ڇپيل روپ ۾ ريڊيو ناٽڪ نه آهي. ٿي سگهي ٿو ممبئي ۾ رهندي هن ريڊيو ناٽڪ لکيا هجن، پر ڇپيل روپ ۾ نه آيا هجن. ’موتي پرڪاش - ريڊيو ناٽڪ نويس‘ جي سوال جو جواب اڃا سوال ئي آهي. اهو پنهنجي جاءِ تي کوجنا جو موضوع آهي.

بهرحال جيئن ته سنڌي ناٽڪ نويسيءَ ۾ اصلوڪن وڏن ناٽڪن جي ڪافي ڪوت رهي آهي، ڊاڪٽر موتي پرڪاش پنهنجن ٻن اصلوڪن ناٽڪن سان نه فقط اها ڪوت پوري ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي آهي، پر ٻين ناٽڪ نويسن کي به اصلوڪا وڏا ناٽڪ لکڻ لاءِ آماده ڪيو آهي.

حوالا

1. پنهور، محمد يوسف، ’سنڌي ناٽڪ جي تاريخ‘، پبلشر، انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي، ڄام شورو سنڌ، ص: ۱۰.
2. پرڪاش، پريم، ڊاڪٽر، ’سنڌي ناٽڪ جي اوسر‘، (ٿيسز)، پبلشر، انڊين انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي الهاس ننگر، ڀارت، ۱۹۹۳ع، ص: ۳۶۸.
3. پرڪاش، موتي، ڊاڪٽر، ’رات هڪ طوفان جي‘، ’په آکر‘ پبلشر، جيون ڪلا پبليڪيشن، الهاس ننگر، ص: ۵.
4. پرڪاش، پريم، ڊاڪٽر، ’سنڌي ناٽڪ جي اوسر‘، (ٿيسز)، پبلشر، انڊين انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي الهاس ننگر، ڀارت، ۱۹۹۳ع، ص: ۲۸۲.
5. ٻاٻاڻي، ڪيرت، ’پردي اڳيان پردي پٺيان‘، (مهاڳ) پبلشر، سنگيتا پبليڪيشن بڙودا، ڀارت، ۱۹۷۵ع.
6. ساڳيو، ص: ۱۰۹.
7. ساڳيو، ص: ۶.

ڪيرت ٻاٻاڻيءَ ’پردي اڳيان پردي پٺيان‘ جي مهاڳ ۾ اڳتي هلي لکيو آهي: ” ۱۹۷۲ع ۾ اڪل ڀارت سنڌي ٻولي ۽ ساهت سڀا طرفان وڏن پنجن ناٽڪن جي چٽاڀيٽي ٿي، جنهن ۾ ڊاڪٽر موتي پرڪاش جو هي ناٽڪ ’پردي اڳيان پردي پٺيان‘ به شامل هو، جنهن ۾ هن ناٽڪ کي ٻيو نمبر انعام مليو.“^(۷)

ڊاڪٽر موتي پرڪاش جو سنڌي فلمن ۾ يوگدان:

’رات هڪ طوفان جي‘ جا ڪجهه گيت، ۽ اسڪرپٽ، ’نقلي شان‘ جا مڪالما، ’اڃا ته مان ننڍڙي آهيان‘ جا ڪجهه گيت ۽ مڪالما ڊاڪٽر موتي پرڪاش جا لکيل آهن.

ان کانسواءِ ڊاڪٽر موتي پرڪاش ڪيترن ئي ناٽڪن ۽ فلمن ۾ بهترين اداڪاري جا ڪردار ڪاميابي سان نڀايا. ڊاڪٽر موتي پرڪاش جا ريڊيو ناٽڪ سن ۱۹۵۷ع ۾، جيئن ئي ممبئي جي آڪاشواڻيءَ ۾ سنڌي پروگرامن جي شروعات ٿي، آڪاشواڻي سنڌي پروگرامن جي واڳ ڊاڪٽر موتي پرڪاش سنڀالي هئي، هن آڪاشواڻيءَ لاءِ بي حساب ناٽڪ لکيا.

ڊاڪٽر صاحب جي اڳواڻيءَ ۾ گهٽ ۾ گهٽ ۲۰۰ يا ۲۵۰ ناٽڪ برادڪاسٽ (نشر) ٿيا، اُنجو ڪو درست حوالو نه ٿو ملي، بس جنهن جيترو اندازو لڳايو آهي، اهي انگ اکر لکي ڇڏيا اٿائون.

اُن وقت ريڊيو ناٽڪ، حقيقت ۾ ڪي خاص ريڊيو لاءِ لکيل نه هئا، پر جيئن ته آڪاشواڻي ريڊيو تان سنڌي ناٽڪن جو سلسلو جاري ٿيو، تڏهن پهرين ناٽڪ نويسن اسٽيج ڊرامن ۾ ڦير ڦار ڪندي، ريڊيو ناٽڪ جوڙيندي، ڪجهه ٻين ٻولين تان به ناٽڪ ترجمو ڪيا. گهڻن ناٽڪ نويسن پنهنجا اصلوڪا ريڊيو ناٽڪ تيار ڪيا. پر تن ۾ پڻ ايڪانڪي ناٽڪ وڌ ۾ وڌ پيش ٿيا. وڏا ناٽڪ بلڪل نه هئڻ برابر نشر ٿيا. تن مان ڪيترن ئي ناٽڪن جا خاص ڪتاب پڻ ڪونه ڇپيا. ڪيترائي ريڊيو ناٽڪ مخزنن ۽ رسالن ۾ ٽريل پڪٽيل آهن. گهڻا ته ڇپيا ئي ناهن، بس فقط ريڊيو تان نشر ٿيا، جنهن ڪري مستند حوالا ملي نه ٿا سگهن.

ڊاڪٽر موتي پرڪاش: جيڪڏهن پنهنجي اڳواڻيءَ ۾ به يا اڳيئي سؤ ناٽڪ برادڪاسٽ ڪرايا. تنهن کان سواءِ هڪ وڏو ترجمو ٿيل ناٽڪ ۽ ٻه وڏا اصلوڪا ناٽڪ تيار ڪيا. اُن حساب سان اهو ڪوڙو ئي نه ٿو لڳي ته، ڊاڪٽر موتي پرڪاش ريڊيو ناٽڪ